

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU I
SANTA MARIA DE VISTA ALEGRE
16 DE FEBRER de 2020
DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY
Any 68. suplement núm. 3.992**

**DURANT LA SETMANA DEL 17 AL
23 DE FEBRER PREGAREM A SANT
JOSEP:**

Dilluns, 17: per la parròquia. **Dimarts, 18:** Concepció i Ferran. **Dimecres, 19:** A.A.C. **Dijous, 20:** intenció particular. **Divendres, 21:** Dalmau de Ciurana; Joaquim Sastre. **Dissabte, 22:** dif. fam. Martí-Castelló. Joan Turon. **Diumenge, 23:** dif. fam. Quintanas; Mn. Lluís Mitjà.

**DURANT LA SETMANA DEL 17 AL
23 DE FEBRER PREGAREM A SANT
PAU:**

Dissabte, 22: per la parròquia.
Diumenge, 23: en acció de gràcies.

**DURANT LA SETMANA DEL 17 AL
23 DE FEBRER PREGAREM A
SANTA MARIA DE VISTA ALEGRE:**

Dilluns, 17: intenció particular.
Dimarts, 18: Carolina Cros. **Dimecres, 19:** Maria Sañas Costa. **Dijous, 20:** Anna Maria Sidera. **Divendres, 21:** per la parròquia. **Dissabte, 22:** Josep M. Cànovas.

SILENCI, SILENCIS...

Els mestres sempre diuen:

- Procureu que hi hagi silenci; us podreu concentrar millor i la feina us serà més fàcil.

Al pati parlem d'aquest costum que tenen els grans de demanar silenci a totes hores. Uns opinen que és una mania i que, de fet el silenci és impossible. Sempre hi ha soroll. Si no són els cotxes, són les portes que piquen, la música que s'escapa de les cases i els cotxes, i si no les màquines, els nens que criden o ploren, els ocells que piulen i els gossos que borden i els gats que miolen i ...

Un dia li vaig demanar a la mare que m'expliqués això del silenci i vaig quedar-me amb tres idees clares:

1. El silenci és bo per a les persones. Fa que puguem pensar millor i escoltar atentament el nostre cor.
2. El silenci ve de dins. Encara que hi hagi soroll, nosaltres podem estar en silenci, tranquils.
3. Moltes vegades és del silenci que surt la pregària. Per sentir Jesús va bé estar en calma, en pau, en silenci, per tal de poder sentir millor què ens diu, que ens demana.

Jesús, encara que la tele, l'ordinador, els aparells d'escoltar música i d'altres modernitats m'ho posen difícil, procuraré buscar-te en el silenci, en la calma, en la desconexió

Pep Salvà.

CAMPANYA DE MANS UNIDES 2020.

En les col·lectes de la setmana passada a favor de Mans Unides es van recollir: **a sant Josep 2.544,73€**, **a sant Pau 289,45** i **a Vista Alegre 97,36€**. Moltes gràcies per la vostra generosa aportació per a finançar el programa de l'ampliació d'un hospital rural al Txad.

La nostra història...

Tots tenim una història personal que ens va acompanyant al llarg de la vida, potser a voltes no en som prou conscients, però som hereus d'uns fets, d'unes persones, d'uns moments que ens han marcat en la nostra existència humana. Som el resultat d'aquesta història.

Pels cristians aquesta història parteix de la història de Jesús, del seus fets i paraules, del seu silenci i moviments. En els evangelis trobem aquests esdeveniments i aquesta vida de Jesús relatada i feta experiència per la primera comunitat cristiana. Certament que els evangelis no són un llibre d'història, ni de la mateixa història concreta de Jesús, però ens permeten copsar al personatge més enllà de la seva història personal, ens el situen en un espai i en un temps, ens donen la seva autèntica dimensió històrica.

Els evangelis són història de la fe d'una gent que sap que Jesús és el fill de Déu; que el segueix, que l'escolta, que vol copsar el seu profund significat de vida, i per damunt de tot és l'experiència de l'amor de Déu viscut en les seves vides, i donat per Jesús! Cal llegir els evangelis des d'aquesta perspectiva, no en un sentit literal, sinó a partir d'un relat que manifesta la presència de Déu en aquesta història, en la humanitat. Déu es fa home, i aquesta humanitat entra en la història de Déu, entra en la seva íntima i profunda relació d'amor i de servei. L'evangeli ens és l'explicitació d'aquest moviment de Déu.

Quan perdem l'horitzó de la nostra identitat històrica -comprendre i saber d'on venim i els canvis que al llarg del temps s'han produït- caient fàcilment en la manipulació dels eslògans i de les emocions fàcils i momentànies; en la tergiversació de la veritat, i que molt sovint deriva en els populismes de masses, de ràbia i de menys preu per l'altre. Sense uns criteris, sense uns valors ni una ètica històrica que possibilita el nostre viure quotidià, ens ve a sobre la gran catàstrofe de saber-nos perdut en la immensitat d'un mar d'informacions -i desinformacions- que ho envaeix tot, i a tots!

El punt de referència per a tot cristià és Jesús i el seu evangeli; però aquest actualitzat en la història, i en l'hermenèutica -interpretació- dels textos en el context i la realitat del moment. Déu parla i viu en la humanitat, i en cada temps i en cada història; i es val d'aquesta humanitat per adreçar-nos la seva paraula, que hem d'assumir i viure en aquest precís moment històric. No podem perdre mai de vista el context històric i personal que hom viu, perquè llavors podem caure en l'error de fer servir a Déu com un simple pretext per afirmar la meua ideologia; relegant a Déu a un simple mitjà per aconseguir unes finalitats, ja siguin socials, polítiques, econòmiques o religioses! Déu és molt més que un mitjà! Déu és senyor de la història, i també de la meua.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 16 de febrer de 2020.